

[Hendriksen.]

tekerne ved den eventuelle fremtidige Fordeling af de i Lovforslaget nævnte Præparater.“

Saa er der Spørgsmaal 9.....

Formanden: Det er dog vist unødvendigt at læse de Bilag op.

Hendriksen: Jeg skal naturligvis rette mig efter den højtærede Formands Henstilling om ikke at læse disse Spørgsmaal og Svar op, de havde nu deres Betydning for at belyse hele Sagen. Baade Nødvendigheden af at stille Spørgsmaalene og den Maade, hvorpaa de er blevet besvaret, viser ganske klart, at hele Sagen har været meget slet forberedt, man kan saaledes f. Eks. slet ikke sige noget om, hvor store Omkostningerne blot skønsmæssigt vil blive, hvis man skal lave denne Fabrikation paa Seruminstituttet. Man kan heller ikke sige noget som helst om, hvor store Udgifterne blot skønsmæssigt vil blive ved Udlevering af de omhandlede Præparater fra Institutets Side. Det er i hvert Fald ganske givet af de Besvarelser, der foreligger, at hvis man vil gaa den Vej at lade Seruminstituttet udlevere Præparaterne, vil man fordyre disse i allerhøjeste Grad, hvorimod Udlevering gennem Apotekerne ganske afgjort vil være den billigst mulige Maade.

I Forbindelse med disse Besvarelser maa jeg maaske have Lov til at henlede Opmærksomheden paa, at der ikke i Besvarelserne fra Sundhedsstyrelsen til den højtærede Sundhedsminister staar nævnt noget som helst om, hvem der har deltaget i Sagens Behandling. I Sundhedsministeriets Instruks til Sundhedsstyrelsen staar der, at ved de Skrivelser, der stiles til Ministeriet, skal i Teksten anføres, hvem der har deltaget i Sagens Behandling. Det staar der ikke noget om her, og det havde dog af mere end een Grund været interessant at faa oplyst, hvem der havde deltaget i Sagens Behandling.

Til Slut skal jeg sige, at Lovforslaget efter vort Skøn er overflødig, fordi Maalet naas langt bedre paa anden Maade, og Lovforslaget er skadeligt, fordi det paa uberettiget Vis griber ind i Erhvervslivet, overfor Apotekerne og Medicinalfabrikkerne, og endvidere er det efter vort Skøn, men aabenbart ikke efter Partiet Venstres Skøn, skadeligt, fordi det aabner Mulighed for faktisk Statsmonopol og Statsdrift. Ansvar for at gennemføre disse Ændringsforslag falder i Virkeligheden paa Partiet Venstre, vi fra vor Side ønsker ikke at medvirke paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Weygaard, som

talte paa det fraværende ærede Medlem Hr. Hedelunds Vegne — det er saare betegnende, at det er det ærede Medlem Hr. Weygaard, der taler her, thi dette er jo et Lovforslag, der er i allerhøjeste Grad socialistisk præget —, udtalte, at Lovforslaget nu var grundigt belyst, man havde faaet oplyst, at det var rigtigt, at Staten greb kontrollerende og regulerende ind paa dette Omraade. Det ærede Medlem hævdede endvidere, at Grossisterne beregner sig en ganske ublu Avance; han nævnte, at hvis de antidiferiske Sera, der fremstilles paa Seruminstituttet for 12 000 Kr. aarlig, skulde fremstilles ad privat Vej, vilde de koste 280 000 Kr. aarlig. Det er jo en Paastand, der ikke er bevist, og for hvilken Beviset sikkert heller ikke kan føres.

Endvidere talte det ærede Medlem om den kolossale Avance, som en privat Medicinfabrik beregnede sig for Metalsalte. Dette Spørgsmaal har tidligere været diskuteret, og jeg vil gerne give det ærede Medlem den Oplysning, at den paagældende Fabrik har meddelt mig, at man af disse Metalsalte i Øjeblikket alt i alt har solgt for 8 000 Kr., hvorimod Omkostningerne ved at foretage de fornødne Undersøgelser har beløbet sig til 12 000 Kr., saa nogen særlig stor Fortjeneste har den paagældende Fabrik i alt Fald ikke for nærværende.

Elna Munch: Det er beklageligt, at dette Lovforslag, som skulde tilsigte at billigøre vigtige Lægemidler, er fremsat i en saa uklar Form, at det ingenlunde er sikkert, at denne meget vigtige Opgave løses. I Lovforslaget staar der, at baade Produktion og Udlevering af visse Stoffer kan henlægges til Seruminstituttet. Under Lovforslagets første Behandling hævdede den højtærede Minister først, at det ikke drejede sig om Produktion, men kun om Udlevering, og senere, at Lovforslaget omfattede baade Produktion og Udlevering. I Bemærkningerne til Lovforslaget staar der, at blandt de Stoffer, man særlig kunde tænke sig at fremstille paa Seruminstituttet, er Insulin og Leverpræparater. I sin Tale erklærede Ministeren imidlertid, at man alligevel ikke vilde optage denne Fabrikation paa Seruminstituttet; i alt Fald saa længe den højtærede Minister var Minister, kunde der ikke være Tale om det. Ministeren føjede dog til: „i hvert Fald ikke i en Aarrække“. Ministeren tog for en Sikkerheds Skyld et Forbehold, for at intet som helst skulde være slaaet fast, og saa var den højtærede Minister endda forbavset over, at tre Ordførere ikke havde forstaaet